

ת"פ 56878/01/14 - מדינת ישראל נגד נסים ביטון, שלום ביטון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 56878-01-14 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

בפני	כב' השופט עידו דרויאן
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד
	המאשימה
	נגד
	1. נסים ביטון
	2. שלום ביטון
	ע"י ב"כ עו"ד קהן
	הנאשמים

גזר דין בעניין נאשם 1, מר נסים ביטון

במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודו שני הנאשמים והורשעו ביום 2.11.14 כמפורט להלן, בגין עבירות שביצעו בחשיש:

הנאשם 1 הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, ובשלוש עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודה הנ"ל.

הנאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודה ובשתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודה.

הנאשם 2 הוכרז כסוחר סמים. שני הנאשמים הופנו להכנת תסקירי שירות מבחן.

מעשי הנאשמים:

- במועדים הרלוונטיים הופעל על-ידי המשטרה סוכן סמוי, שבינו לבין הנאשמים, שהם אחים, קיימת היכרות מוקדמת. החל מיום 16.10.13 ועד ליום 31.10.13 התקיימו שיחות בין הסוכן לבין הנאשם 1 בנוגע לרכישת חשיש מהנאשם 1 על-ידי הסוכן. תחילה פנה הסוכן לנאשם 1, לאחר מכן פנה הנאשם 1 לסוכן, וכן הלאה. במהלך השיחות דובר על רכישת פלטת חשיש ועל התמורה שתשולם לנאשם 1, והנאשם 1 יידע את הסוכן כי למעשה יספק את הסם הנאשם 2.
- ביום 31.10.13, לצורך עסקת הסמים, נפגשו הנאשם 1 והסוכן ונסעו לדירת אביהם של הנאשמים. הנאשם 2 הגיע למקום ומסר לסוכן חשיש במשקל 96.4 גרם נטו, והסוכן מסר לשני הנאשמים את התמורה המוסכמת בסך 4,500 ₪ [אישום ראשון, לשני הנאשמים].
- החל מיום 11.11.13 שוחחו הנאשם 1 ביניהם בהזדמנויות שונות לגבי רכישת סמים מהנאשם 1 על-ידי

הסוכן, ובין היתר לרכישת סם מסוג MDMA - רכישה שלא יצאה אל הפועל. לבסוף הוסכם שהסוכן ירכוש חשיש מהנאשם 1, שלדבריו "יש חשיש זמין בכל עת".

4. ביום 13.11.13, לצורך עסקת הסמים, נפגשו הנאשם 1 והסוכן ונסעו לדירת אביהם של הנאשמים. שם מסר הסוכן לנאשם 1 את התמורה המוסכמת בסך 4,500 ₪, ולאחר שהנאשם 2 הביא את הסם, נטל מהמקום עליו הורה הנאשם 2 חשיש במשקל 95.6 גרם ברוטו [אישום שני, לשני הנאשמים].

5. ביום 19.12.13 התקשר הסוכן לנאשם 1 וביקש לרכוש שתי פלטות של חשיש. הנאשם 1 הנחה את הסוכן להגיע למקום מפגש, שם גם אישר לו לבקשתו ש"לאחיו [הנאשם 2] יש הכל" ויוכל למכור לו גם MDMA.

6. בנוכחות אחר שהגיע למקום, נטל הנאשם 1 מהסוכן את התמורה המוסכמת בסך 9,000 ₪ והסוכן נטל מהמקום עליו הורה נאשם 1 חשיש במשקל 190.25 גרם נטו [אישום שלישי, לנאשם 1 בלבד].

מתחמי העונש ההולמים:

1. בכל אחד מהמקרים נבלעה החזקת הסם ושולבה בעבירת הסחר. לפיכך לא ייקבע בעניינה של עבירה זו מתחם נפרד, שהלא כל מעשה היווה "אירוע אחד", וגם לא יוחמר המתחם הנוהג בנסיבות דומות. כל אירוע-עבירה נבדל בזמן מאירועים אחרים, ולא היווה חלק מתכנית עבריינית כוללת שנהגה מלכתחילה, ולפיכך ייקבע מתחם לכל אירוע.

2. הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה. אלא, שהפגיעה בערכים אלו שונה ופחותה בהרבה כאשר מדובר בסם "קל" מסוג הקנאביס לסוגיו, והפסיקה - הן המנחה והן הנוהגת - מקפידה לאבחן בין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קשים" לבין הענישה הנלווית לעיסוק בסמים "קלים", שהיא אכן קלה בהרבה.

3. הן הפגיעה בערכים המוגנים והן הנזק הפוטנציאלי לציבור משמעותיים אפוא, על-אף היות הסם "קל" מסוגו. מדובר בעבירות מתוכננות שנעשו למטרת רווח, כאשר העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן מצביעות על פעילות חוזרת ומאורגנת לסחר בסמים, תוך נכונות לספק סמים בכמויות ומסוגים שונים.

4. חלקו של כל נאשם הינו חלק מהותי ועיקרי בביצוע העבירות, ואין מקום לאבחנה ביניהם.

5. מדיניות הענישה הנוהגת במקרי סחר בחשיש בכמויות דומות, של 100 גרם או אף פחות, מכוונת בעיקרה לעונשי כליאה-ממש למספר חודשים, או למצער - למתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשים הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ויותר. לענישה במקרים מסוג זה ראו רע"פ 1271/13 **סויסה נ' מ.י.** (2013); רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מ.י.** (2013) - שם נמצא התייחסות מפורשת לצורך בענישה מחמירה גם כשמדובר על כמויות קטנות של חשיש; רע"פ 545/09 **פינגל נ' מ.י.** (2009); מתחמים שנקבעו בת"פ 16723-07-14 **מ.י. נ' אדסון** (2014); מתחמים שנקבעו בת"פ 34974-01-12 **מ.י. נ' מזרחי** (2013); ת"פ

33125-01-14 מ.י. נ' אבו לבן (2014), מתחם שנקבע וסקירת עונשים בכמויות דומות; ת"פ 4413-05-13 מ.י. נ' יעקוביאן (2015); מקל וחומר, ראו מתחם שנקבע בגין החזקת 92 גרם חשיש בת"פ 48198-02-13 מ.י. נ' כהן (2014) ואושר בעפ"ג 53148-07-14 כהן נ' מ.י. (2014) וברע"פ 189/15 כהן נ' מ.י. (2015).

6. לנוכח האמור ייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע מכירה - שישה עד 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

הנאשם 1 מר ניסים ביטון - חריגה ממתחמי העונש מטעמי שיקום:

1. הנאשם, יליד 1955, כבן 60 כיום, בקשר זוגי ממושך ואב לשלושה ילדים בגירים. מוצא הנאשם ממשפחה רבת בעיות, בה נפל קורבן כאמו ואחיו לאלומות האב.

2. לנאשם עבר פלילי מכביד, מגיל צעיר: הוא הורשע 15 פעם בעבר, בעבירות סמים וכן בעבירות רכוש ואלומות, וריצה לא פחות משישה עונשי מאסר.

3. לאורך השנים ניהל הנאשם אורח חיים התמכרותי ועברייני, אולם ממעצרו בתיק דנן שוחרר לקהילה הטיפולית "רטורנו", סיים בהצלחה את שהותו שם, וכיום הוא שוהה בהוסטל של הקהילה. הקשיים הניצבים בפניו של מכור בדרכו לגמילה ושיקום ידועים היטב, ולכן יש לתת את מלוא המשקל ליכולתו של הנאשם להתמיד בטיפול ובהצלחה ניכרת:

הנאשם מצוי בטיפול למעלה משנה, עבר את השלבים, גילה אחריות ואף החל להשתלב בחיים-שבחוף - הנאשם עובד במשרה מלאה וגם החל ללמוד בקורסים אוניברסיטאיים במסגרת הפרויקט המבורך "אוניברסיטה בעם". הנאשם גם יודע לגייס תמיכה ולהיעזר בגורמים טיפוליים לפי הצורך, וכך כאשר כיום מסייע הוא לזוגתו להתמודד עם מחלה קשה. לצד כל אלה, מתמיד הנאשם בהשתתפותו בקבוצות תמיכה למכורים. הנאשם נבדק באופן סדיר והוא נקי מסמים.

4. שירות המבחן אינו מתעלם מכישלונות טיפוליים קודמים וממדיים מדאיגים כגון חיסרון בתמיכה חברתית-משפחתית. עם-זאת, המוטיבציה והיכולת שהפגין הנאשם במהלך למעלה משנה, מובילים את שירות המבחן להמליץ על קו טיפולי, שעיקרו מאסר מותנה לצד צו מבחן.

5. עניינו אפוא באדם בגיל מתקדם, שהצליח באופן חריג לעמוד במבחנים הקשים של תהליך הגמילה, והסיכוי לשיקומו ממשי, מציאותי ולמעשה החל גם להתגשם בהצלחה. כיון שכך, מוצדקת חריגה-רבתי ממתחם העונש ההולם, כדי לתמוך בתהליך זה ולאפשר מיצוי (וראו לעניין זה ע"פ 779/15 פלוני נ' מ.י. (2015), שאף בו דובר על שיקום מוצלח במובהק, להבדיל מסיכויים לשיקום, כמצדיק חריגה מהמתחם גם בעבירות חמורות).

6. לנוכח ריבוי האתגרים העומדים בפני הנאשם, מצאתי כי שליחתו למאסר על-דרך עבודות שירות או-אף חיובו בביצוע של"צ יחטיאו את מטרות הענישה: בשלב זה, עקרון ההלימה איננו עוד המכתיב את הטון העונשי; עקרון השיקום מחייב סיוע בהעמדת הנאשם על-רגליו, ויש לזכור כי עליו להתמודד עם טרדות כלכליות, מחלת זוגתו, ומשאבי הזמן והנפש שעליו להקדיש להמשך הטיפול.

7. לנוכח כל האמור, אאמץ את המלצת שירות המבחן לענישה של מאסר מותנה מרתיע וצו מבחן, וכן אוסיף

אלמנט קונקרטי של קנס, שיהא מתון ביחס.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על-תנאי בן שנה למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;
- ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו;
- ד. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף, שקרוב לוודאי יהא מאסר;

הוראות נלוות: כספי הקנס יועברו לקרן הסמים; עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, במעמד הצדדים.